

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการพยากรณ์มูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาหาวิธีการพยากรณ์ที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์มูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย เพื่อได้ตัวแบบพยากรณ์ที่ให้ความคลาดเคลื่อนต่ำ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิระหว่างปี 2527 – 2541 โดยก่อนที่จะทำการวิเคราะห์หาตัวแบบนั้น ผู้วิจัยได้ทำการปรับข้อมูลมูลค่าการส่งออกสิ่งทอประเภทต่างๆ ในเทอมของเงินบาท ให้อยู่ในเทอมของเงินดอลลาร์ โดยในการวิเคราะห์ได้นำเทคนิคทางสถิติมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วยวิธีบอซ-เจนกินส์ เทคนิคการปรับให้เรียบแบบเลขชี้กำลัง วิธีการวิเคราะห์การถดถอย และวิธีแยกองค์ประกอบ ซึ่งทางผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบผลที่ได้จากวิธีการต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์

จากการเปรียบเทียบตัวแบบพยากรณ์ที่ได้จากวิธีการต่าง ๆ ทั้ง 4 วิธี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์แล้ว พบว่าตัวแบบสำหรับพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอโดยส่วนใหญ่ เหมาะกับการพยากรณ์โดยวิธีบอซ-เจนกินส์ ซึ่งสามารถสรุปวิธีการวิเคราะห์และตัวแบบที่เหมาะสมสำหรับการพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอแต่ละประเภทได้ดังต่อไปนี้

1. ตัวแบบสำหรับพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอประเภทเครื่องนุ่งห่ม

วิธีการพยากรณ์ที่เหมาะสมคือ วิธีบอซ-เจนกินส์

ตัวแบบคือ $W_t = -0.59W_{t-1} + 0.27W_{t-2} - 0.71W_{t-12} - 0.42W_{t-13} - 0.19W_{t-14} + a_t$

เมื่อ $W_t = (1 - B) \ln Y_t$

2. ตัวแบบสำหรับพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูป

วิธีการพยากรณ์ที่เหมาะสมคือ วิธีบอกรี-เจนกินส์

$$\text{ตัวแบบคือ } W_t = 0.58W_{t-1} + 0.26W_{t-2} - 0.71W_{t-12} - 0.41W_{t-13} - 0.18W_{t-14} + a_t$$

$$\text{เมื่อ } W_t = (1 - B)\ln Y_t$$

3. ตัวแบบสำหรับพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอประเภทเครื่องยกทรง รัดทรง และส่วนประกอบ

วิธีการพยากรณ์ที่เหมาะสมคือ วิธีบอกรี-เจนกินส์

$$\text{ตัวแบบคือ } W_t = 0.35W_{t-1} + 0.29W_{t-2} + 0.59W_{t-12} + 0.21W_{t-13} + 0.17W_{t-14} + a_t$$

$$\text{เมื่อ } W_t = (1 - B)(1 - B^{12})\ln Y_t$$

4. ตัวแบบสำหรับพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอประเภทถุงเท้าและถุงน่อง

วิธีการพยากรณ์ที่เหมาะสมคือ วิธีบอกรี-เจนกินส์

$$\text{ตัวแบบคือ } W_t = 0.54 W_{t-12} + a_t - 0.4a_{t-1}$$

$$\text{เมื่อ } W_t = (1 - B)Y_t$$

5. ตัวแบบสำหรับพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอประเภทถุงมือผ้า

วิธีการพยากรณ์ที่เหมาะสมคือ วิธีบอกรี-เจนกินส์

$$\text{ตัวแบบคือ } W_t = -0.71W_{t-1} + 0.42W_{t-2} + 0.59W_{t-12} + 0.42W_{t-13} + 0.25W_{t-14} + a_t$$

$$\text{เมื่อ } W_t = (1 - B)(1 - B^{12})Y_t$$

6. ตัวแบบสำหรับพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอประเภทผ้าผืนและด้าย

วิธีการพยากรณ์ที่เหมาะสมคือ วิธีการวิเคราะห์การถดถอย

$$\text{ตัวแบบคือ } T2 = 269.382 - 2.659\text{MINWAGE}_1 + 7.425 \text{IMHK}$$

โดย $\text{MINWAGE}_1 =$ ค่าจ้างขั้นต่ำของกรุงเทพฯและปริมณฑลปีที่ $t-1$

$\text{IMHK} =$ มูลค่าการนำเข้าของประเทศฮ่องกงปีที่ t

$T2 =$ มูลค่าการส่งออกผ้าผืนและด้ายปีที่ t

7. ตัวแบบสำหรับพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอประเภทผ้าผืน

วิธีการพยากรณ์ที่เหมาะสมคือ วิธีการวิเคราะห์การถดถอย

$$\text{ตัวแบบคือ } \text{LNT2.1} = 3.257 + 0.669\text{LN_IMHK}$$

โดย LN = Natural log

LN_IMHK = LN ของมูลค่าการนำเข้าของประเทศฮ่องกงปีที่ t

LNT2.1 = LN ของมูลค่าการส่งออกผ้าผืนปีที่ t

8. ตัวแบบสำหรับพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอประเภทด้ายเส้นใยประดิษฐ์

วิธีการพยากรณ์ที่เหมาะสมคือ วิธีบอกร์-เจนกินส์

$$\text{ตัวแบบคือ } W_t = -0.55W_{t-1} - 0.57W_{t-8} + 0.31W_{t-9} + a_t$$

$$\text{เมื่อ } W_t = (1 - B)(1 - B^8) \ln Y_t$$

9. ตัวแบบสำหรับพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอประเภทด้ายฝ้าย

วิธีการพยากรณ์ที่เหมาะสมคือ วิธีบอกร์-เจนกินส์

$$\text{ตัวแบบคือ } W_t = -0.64W_{t-1} + 0.4W_{t-2} + 0.55W_{t-12} + 0.35W_{t-13} + 0.22W_{t-14} + a_t$$

$$\text{เมื่อ } W_t = (1 - B)(1 - B^{12}) \ln Y_t$$

จากตัวแบบพยากรณ์ที่กล่าวมาข้างต้น หลังจากทำการพยากรณ์มูลค่าการส่งออกสิ่งทอแต่ละประเภทของไทยล่วงหน้าในปี 2542 และ 2543 แล้ว คาดว่าสถานการณ์ส่งออกสิ่งทอประเภทเครื่องนุ่งห่ม ประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูป ประเภทถุงเท้าและถุงน่อง ประเภทถุงมือผ้า ประเภทด้ายเส้นใยประดิษฐ์และประเภทด้ายฝ้ายมีแนวโน้มลดลงกว่าปี 2541 ที่ผ่านมาก่อนข้างมาก โดยเฉลี่ยประมาณ 9.67 เปอร์เซ็นต์ มีเพียงสิ่งทอประเภทเครื่องยกทรง รัดทรง และสว่นประกอบ ประเภทผ้าผืนและด้ายและประเภทผ้าผืนที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นแต่ไม่มากนัก โดยเฉลี่ยประมาณ 1.75 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับสิ่งทอประเภทเครื่องนุ่งห่มซึ่งเป็นสินค้าส่งออกอันดับ 1 ของประเทศมาตลอดระยะเวลา 10 ปี ได้สร้างมูลค่าอย่างมากมายให้แก่ประเทศไทยแต่มีแนวโน้มลดลงกว่าปี 2541 ที่ผ่านมาเป็นอย่างมาก โดยเฉลี่ยประมาณ 4.08 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นรัฐบาลจึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขในการกำหนดนโยบายและวางแผนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการมุ่งส่งเสริมสินค้าอุตสาหกรรม

สิ่งทองของไทย เพื่อจะได้ช่วยเพิ่มพูนรายได้ของประเทศ และยังคงรักษาความเป็นผู้นำใน
ด้านนี้ไว้ได้ต่อไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ หลายด้านดังนั้น
ทางผู้วิจัยจึงได้เสนอข้อเสนอนแนะแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการศึกษา
วิจัยในอนาคต ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาข้อมูลปริมาณการส่งออกสิ่งทองซึ่งไม่สามารถนำมาใช้ได้ เนื่องจากเกิด
จากการที่กรมศุลกากรได้เปลี่ยนแปลงหน่วยของปริมาณการส่งออกจากเดิม ในระยะหลัง
ทางกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์จึงมิได้ทำการจัดเก็บข้อมูลปริมาณการ
ส่งออกไว้ ดังนั้นทางกระทรวงพาณิชย์ควรทำการปรับแก้ไขให้ข้อมูลอยู่ในหน่วยเดียวกัน
2. จากตัวแบบพยากรณ์ที่ได้้นำจะนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและจัดทำ
เป้าหมายการค้าของประเทศได้และช่วยให้รัฐบาลคาดคะเนอัตราการค้าเติบโตทางเศรษฐกิจของ
ประเทศได้ดีขึ้น
3. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยน่าจะหาเทคนิคการพยากรณ์เชิงปริมาณ
เทคนิคอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในงานวิจัยนี้มาใช้ในการหาตัวแบบสำหรับพยากรณ์
มูลค่าการส่งออกสิ่งทองประเภทต่างๆต่อไป และปัจจัยอื่นๆที่คาดว่าจะส่งผลต่อมูลค่า
การส่งออกสิ่งทองให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น
4. สำหรับตัวแบบพยากรณ์ที่สร้างขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปในแต่ละคาบเวลามีค่าจริงที่เกิด
ขึ้นใหม่ เราควรตรวจสอบว่าตัวแบบพยากรณ์ที่ใช้อยู่นั้นยังมีความเหมาะสมเพียงพอหรือไม่
โดยใช้ข้อมูลใหม่ที่เกิดขึ้นร่วมด้วยในการตรวจสอบ ถ้าพบว่าตัวแบบยังเหมาะสมก็จะทำการ
ปรับค่าพยากรณ์ แต่ถ้าพบว่าตัวแบบไม่เหมาะสม ควรจะปรับแก้ตัวแบบใหม่โดยกลับ
เข้าสู่งานในขั้นของการกำหนดตัวแบบทดลองใหม่